

Vinski ambasador Slovenije

Ko sem pred tedni prvič zagledal Aleševo ime med vodilnimi slovenskimi turističnimi osebnostmi, sem bil za sekundo ali dve presenečen. Ko pa sem pri sebi na hitro analiziral vse, kar ta izjemni vinogradnik in vinar ob promoviranju svojih izdelkov naredi za predstavitev naše države, je začudenje izgini-
lo.

»Ko sem ga spoznal, nisem vedel, kakšna je razlika med Slovenijo in Slovaško,« mi je med prezentacijo vin Movia v prestižni restavraciji v Bologni pred dvema letoma zaupal Luca Gargano, eden najbolj vplivnih italijanskih vinskih trgovcev.

»Zdaj Slovenijo dobro poznam in lahko rečem, da je med najbolj čudovitimi državami na svetu. Vedno se potrudim, da to izvedo tudi vsi, ki pri meni kupujejo Aleševa vina.« Da je naša država res med

najlepšimi, izvedo tudi gosti, ki so nad Kristančičevimi dobrotami navdušeni. Za prodor vrhunskih vin, ki prihajajo iz kleti Movia, je zaslužen Aleš. Je karizmatična osebnost, ki o svoji kmetiji, družinski tradiciji, vinih in Sloveniji govori s takšnim žarom, da ga ljudje poslušajo z odprtimi usti. Vsi, ki so ga vsaj enkrat slišali predstavljati vina, kulinariko ali Slovenijo, se strinjajo, da je genialen govorec.

Se večji vtis naredi na goste, ki ga obiščejo na njegovi domačiji v Brdih. Suvereno vodenje po kleti, kjer je drug na drugega naloženih na stotine barikov (225-litrski hrastovi sodi), kro-
na z degustacijo vin in zakusko. Tu je njegov šarm nepremagljiv. Vsi gosti, od predsednikov držav, ministrov, tujih delegacij do »navadnih smrtnikov«, so si edini – ta človek je izjemen!

Kristančič je v Brdih hudo pogost priimek. »V šoli so me klicali Movia in nikakor jim nisem mogel dopovedati, da je moje ime Aleš,« se mladih dni spominja vinar. Izhaja iz družine z eno najbogatejših vinskih tradicij, saj lahko na etiketah njegovih vin zasledite letnico 1820. Velik del tega, na čemer je zgradil uspeh, je ustvaril njegov

oče Mirko. Možakar je pri svojih 71 letih še vedno zelo čil in se družinskih uspehov veseli.

»Vsakič ko izvem, da je naše vino v ponudbi katere od prestižnih svetovnih restavracij, se mi orosijo oči.« Vrhunske restavracije v Italiji, Avstriji, Švici, Angliji z velikim spoštovanjem prodajajo njegove izdelke. Poznavalci pijejo njegove mojstrovine v Avstraliji, na Beverly Hillsu, v New Yorku in Tokiu. In še enkrat poudarjam – to niso restavracije kar tako, ampak si lastijo najboljše in najslavnejše kuharje na svetu. Legendarni Španec »El Bulli« je nad njimi navdušen. Alain Ducasse, naj-

bolj razvpiti francoski kuhar, v svoji newyorški restavraciji pripravlja menije z vertikalami (od mladih do starejših letnikov) njegovih vin. Samo vertikalala njegovih rebul (avtohtona slovenska sorta!) je napro-

daj za 800 dolarjev, medtem ko so merloti na voljo za 1000 dolarjev!

Aleš je »one man band«. Za vse prodore v beli svet je poskrbel sam. Državne institucije, ki naj bi predstavljale vino, pri tem nimajo deleža. Od dva do pet dni na teden je odsoten. Je deloholik, garač. Avtomobil (Evropa) ali letalo (svet) sta njegov drugi dom. Od večera do večera prezentira vina v družbi najboljših kuharjev in, kar je še najbolj pomembno, zvedavih, rahlo razzvajenih, a vseeno odprtih gostov, ki jih navduši kot oseba in vinar. V njihovih mislih tako počasi zarisuje Slovenijo kot prijazno državo.

Aleš je guverner, se pravi glavni, v slovenskem gibanju Slow Food. Pod njegovo taktirko in z ekipo prizadevnih konzulov je slovenska kulinarika v zadnjih letih doživela tak kakovostni vzpon, da tuji poznavci spoštljivo govorijo o njej in naših vinih.

Delo in uspeh Aleša Kristančiča dokazujeta, da lahko naša država prek vrhunskih vin, vinarjev in kulinarike za svojo prepoznavnost naredi še marsikaj.

Tomaž Sršen

